

Isabel Expósito i Martí, Les Planes d'Hostoles

1. La fi - lla del mar - xant diu que n'és la més be - lla, no n'és tan be - lla no, d'al
n'han tret a ba - llar les ba - lles de se - tem - bre, i el fa - dri - net li diu: "Sou
què ho co - nei - xeu vós? Am! què ho po - deu co - nèi - xer?" I amb l'ai - re de ba - llar, no

7

1. 2.

tres n'hi han com e - lla. La bi - ron - dom, pon - ce - lla n'e - ra i a - ra no en som. 2. La
ro - sa i no pon - ce - lla." 3. "Amb
neu gai - re lleu - ge - ra."

-Poseu els peus molt plans sobre la rajoleta,
la cintura us creix, davantal se us aixeca.
I el faldallí vermell d'un pam no us toca a terra.
-Què em pagariu vós, de rosa tornar a poncella?
-Pagaria cent escuts, pagats d'una bosseta,
pagaria un cavall blanc guarnit a la francesa.
Que a baix la font del rei si n'hi ha una aiga bella,
tota nina que en beu de rosa torna a poncella.
Bebeu-ne un got o dos, tres o quatre al darrera.
El primer got que en beu (...)
-Aneu-vos vós, Joan, quedeu-vos vós, Roseta,
deixeu-me el fill a mi, que és la meva filleta.